

Cảm ơn Vô Thường

Sáng nay trời lạnh hơn mọi ngày trước, nhìn hàn thử biểu, cây kim không qua nổi cái gạch của số 17, chúng tôi vẫn ra hiên ăn sáng, mặc thêm áo ấm, nhưng hai chân vẫn thấm lạnh... không khí thật dễ chịu, yên tĩnh lạ...một vài tiếng chim ríu rít gọi nhau sau một đêm dài mưa lất phất, tượng Bụt mà con gái tôi ôm trên tay từ Ấn Độ về lúc 4 năm trước, bị ướt sũng, đổi màu xám đậm, mặc dù Người được tọa dưới cây phong lá đỏ; một nơi mà mỗi khi ra vườn là ánh mắt tôi luôn hướng về nơi ấy đầu tiên.

Ngồi yên, tôi chợt nhớ đến những ngày oi bức vừa qua, mỗi ngày hai bận, phải tưới từng góc cây, từng chậu rau sống...Đêm nóng quá, phải ôm mền chiếu xuống ngủ ở phòng khách cho mát, vì tôi không thích dùng quạt máy...nghe bạn bè nhăn nhó than van vì phải đổ nhiều mồ hôi...tôi bật cười một mình và tự nhiên chấp tay cảm ơn Vô Thường!

Mà đúng vậy: chúng ta sinh tồn, trưởng thành, lớn dậy với nhiều vấp ngã một cách diệu kỳ cùng với dòng chảy của vũ trụ...đều nhờ vào nguyên lý Vô Thường, điều mà hơn 2600 năm trước đây, Đấng Từ Phụ của chúng ta đã từng chiêm nghiệm, tiếp xúc được và luôn nhắc nhở chúng ta cái Chân lý này.

Các Bạn hãy nghĩ xem, nếu không có vô thường thì thế gian này sẽ ra sao? Con người sẽ không thay đổi, sống mãi không chịu già, cây cỏ vạn vật vẫn cứ trơ trơ như vậy theo thời gian...có gì đâu để mà nói nữa. Thành ra sự có mặt của vô thường là một điều may mắn cho nhân loại vậy. Khi thất bại hay đổ vỡ, khổ đau, người ta hay đổ tội cho vô thường, nhưng có mấy ai thấy rằng vô thường cũng có mặt trong thành công và hạnh phúc?.

Vô thường mang đến cho cuộc đời nhiều màu sắc, nó làm cuộc sống nhiều khía cạnh mới mẻ, thú vị, hấp dẫn, tuy rằng trong đó cũng không kém sự bất như ý, đốn đau....cái quan trọng là chúng ta làm sao **sống** với vô thường, **ý thức** rõ về vô thường, để có một cuộc sống sâu sắc, ngày thêm đầy ý nghĩa, và phần lớn trong đời, chúng ta có tự do để có thể chọn lựa cung cách sống của chính mình, trừ những hoàn cảnh bất khả kháng.

Nếu chỉ thấy được vô thường qua góc nhìn của tang thương, hư hoại, chia lìa, mát mát thì thật là thiếu sót, rồi đâm ra có ác cảm với vô thường, rồi tìm cách tránh né, sợ hãi khi phải chạm mặt...nhưng cũng chính vì chấp nhận và sống chung với vô thường chúng ta sẽ trưởng thành, mạnh mẽ hơn, mở lòng và tranh đấu hơn; xã hội nhờ có vô thường mà không ngừng tìm tòi học hỏi để ngày càng văn minh, tiến bộ hơn, tạo cho mọi người có niềm tin, vươn tới để thay đổi cuộc sống ngày càng có nhiều phương tiện thích hợp hơn.

Là người phạm, lăn lộn hằng ngày trong chôn bụi trần. Theo ngón tay của Đấng Từ Phụ, chúng ta biết, hiểu và nhận chân được lý lẽ vô thường, nắm lấy giáo lý căn bản đó, thực tập tìm về chính mình, gột rửa, gạn lọc để có thể chuyển hóa tâm thức từ phạm lên Thánh (Thánh trong đời thường!) nuôi dưỡng cái Phật tánh đã có sẵn trong ta từ thuở nào, cho nó lộ ra từ thân, miệng, ý...trong sinh hoạt hằng ngày, không để những ác ý của tham, sân si có cơ hội sinh sôi nảy nở...thì đúng là chúng ta sẽ có một hướng đi, một đời sống của Thánh trong cõi hồng trần này vậy! Cuộc sống hiện tại mà thực hiện được như thế thì tương lai làm sao khác được, làm sao mà còn phân vân, sợ hãi. Tự tại và an nhiên sẽ là hoa trái tô điểm cho cuộc sống ngày mai.

Biết được thực hư hảo huyền của danh sắc, chúng ta sẽ bớt đi tham đắm, làm bạn với vô thường, chí hết công sức cho việc chuyển hóa thân tâm, sống an lạc, tự tại, chơn thường giữa những biến đổi không ngừng của vô thường. Và đến đây, chắc chắn chúng ta sẽ vui mừng, mạnh dạn nhìn nhận rằng: Phải thật sự **cảm ơn Vô Thường** đã giúp chúng ta luôn có niềm tin, nghị lực tìm lại cái thanh tịnh tinh khiết đã và đang có sẵn trong ta, mà lâu nay bị bụi trần che lấp, làm hành trang cho những bước chân thông dong đi vào Tịnh Độ trong cõi Ta Bà này.

Hiên trúc, 02.07.2017

Tâm Hải Đức

Chuyến Đến: Tiểu Mai
Ngày 08/07/2017
www.vietnamvanhien.net